

roku na zažalovaný peníz, poněvadž nevyhověl rozkazu svých představených, by zažádal o přeložení cvičení, a obdržel výpověď platnou jako propuštění z důvodů, že nevykonal rozkaz mu daný a tím se úmyslně vyhnul svým povinnostem. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Jako důležitý důvod, opravňující zaměstnavatele ku předčasnému propuštění, přichází v úvahu jen dovolateli tvízená okolnost, že žalobce nevyhověl jejich včasné mu danému příkazu, by zakročil o odložení cvičení, k němuž byl podle svého hlášení povolán. Dovolatelé tvrdí, že tím zasáhl žalobce rušivě do chodu jejich podniku, do své práce pro podnik, ač mu vážnost situace jejich podniku byla známa. Tato okolnost však nemůže býti uznána za důležitý důvod, opravňující zaměstnavatele k předčasnému propuštění zaměstnance ze služby. Tyto důvody nejsou sice v § 27 zákona ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák. o obchodních pomocnících uvedeny výčetmo, ale dovolateli uplatněná okolnost, která se pod žádný v citovaném ustanovení uvedený případ nedá podřaditi, ani jinak nemůže býti uznána za takový důležitý důvod, neboť konání vojenské služby jest zákonitou povinností a zaměstnavatel nemůže nařizovati zaměstnanci, by se ucházel o odložení této zákonité povinnosti a nemůže tak svými osobními zájmy křížiti zájmy veřejné.

Čís. 8378.

Společnost podnikatelů staveb k provedení určité stavby jest obchodní společností. Společný nákup stavebního materiálu několika stavitelů za účelem jeho upotřebení pro cizí stavby a tedy jeho zcizení ve způsobu nové stavby jest obchodem. Nákup stavebního materiálu stavitelům k dalšímu zcizení ve stavbě jest obchodem podle čl. 271 čís. 1 obch. zák.

(Rozh. ze dne 13. října 1928, Rv II 62/28.)

Žalobě firmy »B. průmysl cementového zboží a obchod se stavivem, společnost s r. o.« proti žalovanému staviteli o zaplacení za dodané dlaždice, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Nelze sdíleti dovolatelův názor, že společnost podnikatelů staveb k provedení určité stavby není společností obchodní proto, že opatření movitého stavebního materiálu za účelem jeho zastavení není obchodem ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák. z toho důvodu, že nejde o opatření za účelem zcizení věci movité, nýbrž o právní jednání o věc nemovitou.

Opačný názor hájený nižšími soudy sdílí i dovolací soud a poukazuje k vůli stručnosti na důvody nálezu čís. 2374 sb. n. s. a nálezu knihy judikátů čís. 223 Víd. nejv. soudu, jež vývody dovolání nejsou vyvráceny. Dovolací soud proto nemá příčiny uchýliti se od názoru dosavadní judikatury. Nezáleží na tom, zda se movitá věc zcizí ve stavu zpracovaném a zda byla věc zcizena (převedena v cizí vlastnictví) tím způsobem, že jí bylo jako materiálu stavebního upotřebeno k cizí stavbě. Při nákupu stavebního materiálu nejde o smlouvu o věc nemovitou, tou je smlouva o provedení stavby, ale nikoliv smlouva o nákupu materiálu movitého k ní potřebného, jež nepřestává býti obchodem, jsou-li tu podmínky čl. 271 čís. 1 obch. zák. (úmysl zciziti), třeba by zcizení samo obchodem už nebylo, ježto tomu brání ustanovení čl. 275 obch. zák., jak je blíže odůvodněno v uvedeném judikátu čís. 223. Proto jest společný nákup stavebního materiálu několika staviteli za účelem jeho upotřebení pro cizí stavby a tedy jeho zcizení i ve způsobu nové stavby obchodem a společnost stavitelů společností obchodní. Nezáleží ani na tom, zda šlo mezi žalovaným a stavitelem J-em při jejich sdružení o společnost podle práva obchodního ve smyslu čl. 266 a násl. obch. zák. či o společnost jinou. Koupil-li žalovaný společně se svým společníkem stavitelem J-em dlaždice od žalobkyně k dalšímu zcizení ve stavbě, byl tento nákup na jejich straně obchodem podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. a jest žalovaný podle čl. 280 obch. zák. z tohoto obchodu solidárně zavázán.

Čís. 8379.

Přirážky a poplatky živnostenských společenstev lze vymáhati též soudní exekucí.

(Rozh. ze dne 18. října 1928, R I 744/28.)

Svaz živnostenských společenstev navrhl na soudě povolení exekuce k vydobytí zadrželých společenstevních přirážek. Soud první instance exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl, ježto podle § 115, poslední odstavec, živn. řádu mohou býti přirážky ke svazu společenstev vybírány jen cestou správní.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názoru rekursního soudu, že jest pro přirážky a poplatky společenstevní (§§ 115 a 130 k živn. ř.) přípustnou jen exekuce správní, nelze sdíleti, ale dovolací rekurs do usnesení rekursního soudu není přes to opodstatněn. Živnostenský řád v §§ 115 poslední odstavec a 130 k) má sice ustanovení, že příjmy a náklady společenstevní v těchto §§ uvedené vymáhají se exekucí správní, ale že dotyčné příjmy lze vymáhati též exekucí soudní, plyne z úvahy a z důvodů, z nichž byla v plenísi-